

РЕШЕНИЕ

№ 7106

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4558** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/.

Образувано е по жалба на С. С., гражданин на Република Турция срещу мълчалив отказ на председателя на Държавна агенция за българите в чужбина да издаде удостоверение за български произход по подадено Заявление вх. № 2021021501267/15.02.2021 г.

В жалбата е посочено, че мълчаливият отказ е незаконосъобразен и се моли той да бъде отменен. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Д., която поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – председателят на Държавна агенция за българите в чужбина – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От С. С., гражданин на Република Турция чрез системата за сигурно връчване е подадено Заявление с вх. № 1612886907117/15.02.2021 г. От административния орган са дадени указания чрез системата за електронно връчване, че е необходимо всички електронно представени документи да бъдат представени в оригинал в ДАБЧ. Подадено е същото заявление на гише в ДАБЧ за издаване на удостоверение за български произход вх. № 2021021501267/15.02.2021 г., адресирано до председателя

на Държавна агенция за българите в чужбина. Към заявлението са приложени: декларация за национално самосъзнание, удостоверение за идентичност на имената, изселнически паспорт № 1786/25.06.1976 г. на К. И., издаден в [населено място], удостоверение за раждане на С. К. И., акт за раждане на С. К. И., препис от семеен регистър на [община], копие от документ за самоличност на заявителя С. С., копие от акт за раждане на С. С..

На 01.03.2021 г. от административния орган за дадени указания чрез системата за сигурно електронно връчване, че следва да бъде представен и турски акт за раждане на заявителя с превод и заверка. Указанията са изпълнени на 24.03.2021 г.

По делото не са представени доказателства, а и от ответника не се твърди да има издаден акт по подаденото от жалбоподателя заявление.

Съдът при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК се формира, когато законът установява по отношение на компетентния административен орган задължение да се произнесе в предвидения срок по отправено до него искане и органът бездейства /не се произнася по заявеното искане/. Именно наличието на тези две кумулативно предвидени предпоставки формират фактическия състав на чл.58, ал.1 АПК, при който непроизнасянето в срок се счита за мълчалив отказ да се издаде административният акт.

Видно от представените по делото доказателства, е била констатирана нередовност на подаденото заявление, като на заявителя са дадени указания, които са изпълнени на 24.03.2021 г. Съгласно раздел II „Разглеждане на преписката и произнасяне по заявлението за издаване на удостоверение за български произход, чл. 15, ал. 4 от Правилника за дейността на ДАБЧ по издаване на удостоверения за български произход, при констатирани нередовности, срокът за произнасяне е едномесечен и започва да тече от датата на отстраняване на нередовностите.

За да има мълчалив отказ, за органа следва да е възникнало задължение за издаване на административен акт. Съгласно чл. 15, ал. 2 от ЗБГ /в сила до 15.03.2021 г./, в производството по придобиване на българско гражданство по натурализация с молбата за придобиване на българско гражданство се представя и удостоверение за български произход, издадено от Държавната агенция за българите в чужбина. В удостоверението се посочват данните, въз основа на които е установен българският произход. Според новата редакция на чл. 15, ал. 2 от ЗБГ /в сила от 16.03.2021 г./, в производството за придобиване на българско гражданство по натурализация по ал. 1, т. 1 с молбата се представят официални документи, издадени от български или чуждестранни органи, с които молителят удостоверява, че има родствена връзка с поне едно лице - негов възходящ до трета степен включително, което е от български произход. Документите трябва да съдържат информация за имената на възходящия и родствената му връзка с молителя.

Съгласно параграф 13 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗБГ молбите, подадени до влизането в сила на този закон, се разглеждат и решават при досегашните условия и ред, с изключение на изискванията на чл. 22, чл. 32а и чл. 35, ал. 4, които се прилагат и по отношение на заварените производства във връзка с българското гражданство. Тъй като изрично е предвидено от законодателя заварените производства да се довършват по стария ред, то независимо, че новата редакция на чл. 15, ал. 2 от ЗБГ е била приложима към

момента на отстраняване на констатираните нередовности – 24.03.2021 г. и в резултат на настъпилата законодателна промяна с изменението на ЗБГ със ЗИДЗБГ /обн. в ДВ бр. 21 от 12.03.2021 г, в сила от 16.03.2021 г./ след 15.03.2021 г. не е предвидено законово задължение за ДАБЧ да издава удостоверения за български произход, то е следвало органът да се произнесе по подаденото заявление до председателя на ДАБЧ, поради обстоятелството, че молбата е подадена преди влизане в сила на законодателната промяна и за нея е предвидено изрично производството да продължи по досегашния ред.

Мълчаливият отказ на органа да се произнесе по представеното заявление е незаконосъобразен.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноски съобразно представения списък и доказателства за изплащането им.

Така мотивиран и на основание чл. чл. 172, ал.2 и чл. 173, ал.2 от АПК, АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

Отменя по жалба на С. С., гражданин на Република Турция мълчалив отказ на председателя на Държавна агенция за българите в чужбина да се произнесе по подадено Заявление вх. № 2021021501267/15.02.2021 г.

Осъжда ДАБЧ да заплати на направените по делото разноски в размер на 810/осемстотин и десет /лв .

ВРЪЩА делото като преписка на ДАБЧ за произнасяне по Заявление вх. № 2021021501267/15.02.2021, подадено то С. С. при съобразяване с дадените указания в мотивите към решението.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: